

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. C.**
státní příslušnost Turecká republika
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou sídlem 602 00
Brno,
Milady Horákové 13/1957

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2024 č. j. OAM-731/ZA-ZA11-K18-R2-
2023, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, nebyla udělena.
2. Žalobce uvedl, že podstatou jeho azylového příběhu jsou spory v místě bydliště v Turecku s rodinou jeho bývalé přítelkyně, které vyústily v ohrožování na jeho životě. Pomoc bezpečnostních sil Turecka nevyhledal a uprchl do České republiky. Neměl důvěru k místní policejní složce a své obtíže vyřešil útekem z Turecké republiky. Žalovanému vytkl, že se více nezabýval důvody, na základě kterých se neobrátil na policejní složky v místě svého bydliště a zda je pomoc těmito složkami poskytována účinným a rovným způsobem. Žalovaný k prostředkům vnitrostátní ochrany jako podklad uvedl Informaci OBSE z února 2022 a Informaci MZV ČR č. j. 118577-6/2023-MZV/LPTP ze dne 23. 8. 2023. V napadeném rozhodnutí ovšem neuvedl, co je ve vztahu k jeho případu jejich obsahem a jakým způsobem tyto zprávy přiléhají na jeho případ. Jestliže správní orgán tyto zprávy učinil podkladem pro vydání rozhodnutí k otázce zajištění vnitrostátní ochrany obyvatelům Turecka, byl povinen rovněž uvést svoji interpretaci těchto zpráv, tedy vyložit obsah zpráv tak, aby byly patrné úvahy žalovaného při posouzení jeho případu. Žalovaný ovšem žádné hodnocení podkladů shromážděných pro vydání rozhodnutí neuvedl, neboť pouze vyjmenovává shromážděné zprávy o zemi původu, aniž by bylo zřejmé, jak je na jeho případ aplikoval. Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, rovněž na relevantní judikaturu. Zdůraznil, že k závěrům obsaženým v rozhodnutí dospěl na základě logických, objektivně podložených úvah, jež v odůvodnění odpovídajícím způsobem rozvedl. Má za to, že rozhodnutí je dostatečně individualizováno a je přezkoumatelné, zákonné, věcně správné a netrpí vytýkanými vadami. Žalobce sdělil správnímu orgánu, že kdyby šel na policii, třeba by je jen napomenuli, proto výhrůžky v Turecku s nikým neřešil. Žalovaný zdůraznil, že se žalobce ani nepokusil využít prostředky ochrany v zemi původu a nelze mu mezinárodní ochranu udělit. Žalobcem předestřené údajné příkoří ze strany soukromých osob rozhodně není možno považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný v podrobnostech poukázal na komplexní azylové příběhy žalobce, který do České republiky přicestoval nelegálně v kamionu. Pokud by svou situaci ve vlasti považoval za jakkoli palčivou, jistě by žádal o mezinárodní ochranu v první bezpečné zemi, kterou po vstupu na území EU projížděl. Toto však nikde neučinil.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 4. 6. 2023. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Turecka, hlásí se ke kurdské národnosti, je muslim. Nemá žádné politické přesvědčení. Je svobodný,

bezdětný. Dne 1. 6. 2023 odcestoval letecky do Srbska, kde strávil asi den a poté nastoupil do kamionu, který ho odvezl na území České republiky. Zde vstoupil 4. 6. 2023. Cestovním dokladem nedisponuje, ztratil ho v Srbsku. Cíl neměl, chtěl někam do EU. Dosud nepobýval v žádném členském státě EU, ani neměl uděleno žádné jiné vízum či povolení k pobytu. O udělení mezinárodní ochrany žádá poprvé. Je zdravý, nemá žádné problémy, s ničím se neléčí. K důvodům své žádosti sdělil, že se zamiloval do dívky, ale její rodiče se sňatkem nesouhlasili, měl kvůli nim problémy. Dívka pocházela z rodiny, se kterou měla jeho rodina v minulosti spory. Rodina dívky vyjádřila nesouhlas se sňatkem vzhledem k minulým sporům. Po půl roce šel žádat o ruku dívky znovu, její bratr mu položil pistoli k hrudníku a řekl mu ať ji nechá být a vyhrožoval mu. Následně s dívkou utekli, druhý den se ale ona dozvěděla, že ji rodina hledá a vyhrožují jim zabitím. Dívce se po návratu k rodině nic nestalo, ale jeho by mohli zabít, měl strach o svůj život. Krátce poté sehnal kamaráda, který mu zajistil cestu do EU. Na policii se neobrátil, neboť by je možná jen napomenuli. Jaký spor v minulosti obě rodiny měly, neví. Neví ani jakým jiným způsobem by mohl svou situaci řešit. Pokud by se přestěhoval, mohli by ho najít všude, mají velkou rodinu. Legálně nevycestoval, protože spěchal. Pas si nechal vystavit před půl rokem, protože už tři roky si představoval, že odjede do zahraničí za výdělkem. Problémy s tureckými státními orgány či policií neměl.

6. Součástí správního spisu jsou rovněž informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP: Turecko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 4. 8. 2023, Informace IOM: Turecko – Přehled údajů o zemi za rok 2022, z července 2022, Informace OBSE: Turecko – Profil země, z února 2022, Informace MZV ČR č. j. 118577-6/2023-MMZV/LPTP, ze dne 23. 8. 2023, Informace MZV ČR č. j. 125094-8/2022-LPTP: Turecko – Turečtí občanů kurdského původu, ze dne 30. 9. 2022 a dále z Informace MZV ČR č. j. 131150-6/2023-MZV/LPTP – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 16. 1. 2024.
7. V souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 16. 7. 2024 žalobci prostřednictvím jeho zástupkyně dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Této možnosti využil sám žalobce dne 16. 7. 2024, požádal o nahlédnutí do spisového materiálu, což mu bylo umožněno, opatřil si fotokopii celého spisu. Následně 16. 7. 2024 žalobce sdělil prostřednictvím své zástupkyně, že se písemně k podkladům vyjádří, ovšem v avizované lhůtě 10 dnů takto neučinil, a to ani ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
8. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z příbuzných jeho dívky, kteří nedali souhlas ke sňatku a vyhrožovali mu.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak hodnotil podklady, jaký skutkový stav vzal za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Ve vazbě na zjištění z podkladů pro rozhodnutí, jak jsou výše specifikovány. Z obsahu správního spisu a

napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.

10. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
11. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
12. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12a zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Naopak uvedl, že neměl ve své zemi žádné problémy se státními či bezpečnostními složkami.
14. Co se týká podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, krajský soud odkazuje usnesení Nejvyššího správního soudu a také na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 36/2018-119. Soud nepochybně, že situace ohledně dodržování základních lidských práv v Turecku je problematická. V rozsudku č. j. 3 Azs 303/2004-74 Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nespĺňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory. Soud souhlasí zcela se závěry žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu či že by mu pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti.

15. Pokud jde o tvrzené potíže žalobce s příbuznými dívky, se kterou měl poměr a obav z jednání, které jsou založeny na výhrůžkách vůči žalobci, souhlasí soud především se závěrem žalovaného, že motivy a skutková podstata předmětného vyhrožování ze strany těchto soukromých osob, nejsou z hlediska zákona o azylu relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, neboť tato jednání prokazatelně nejsou zapříčiněná jeho rasou, národností, náboženstvím či politickým přesvědčením, ale čistě osobním sporem týkajícím se jeho soukromého života, příp. života obou rodin. Podstatou nátlaku a vyhrožování v tomto případě byl nesouhlas dívčiny rodiny s uzavřením sňatku s žalobcem, popř. vyřizování si osobních účtů poté, co s ním dívka od rodiny utekla. Není zde jakákoliv vazba na rasu, pohlaví, náboženství, národnost, příslušnost žalobce k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, ale čistě osobním sporem týkajícím se obou rodin v souvislosti s plánovaným sňatkem. Tvrzené výhrůžky ze strany příbuzných dívky ani soud nepovažuje co do intenzity za závažné porušení lidských práv ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu.
16. Jedná se o potíže se soukromými osobami, jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, které je třeba řešit všemi dostupnými prostředky vnitrostátní ochrany, než nastoupí nástroje ochrany mezinárodní. Žalobce ovšem dostupné vnitrostátní prostředky ochrany, jak rovněž zcela správně uvedl žalovaný na str. 4 rozhodnutí, nevyužil, ačkoli tuto možnost měl, jak plyne z podkladů pro rozhodnutí. Fakticky situaci neřešil a po velmi krátké době se rozhodl Turecko opustit. Soud v podrobnostech odkazuje na závěry žalovaného vyjádřené na str. 4 – 5, neboť s nimi zcela souhlasí.
17. Současně soud připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené.
18. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
19. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
20. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – str. 6 až 7, žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl, a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Žalobce hovořil o potížích s rodinou své dívky a jejich

výhrůžkách, přičemž se jedná o okolnosti, které se týkají problémů se soukromými osobami a jak zcela správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, bylo třeba, aby žalobce využil především prostředky vnitrostátní ochrany, což neučinil, jak rovněž výše uvedeno. Soud sdílí závěr žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu a ztotožňuje se i s jeho závěrem, že případné vycestování žalobce po posouzení informací o zemi původu a skutečností tvrzených žalobcem nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky České republiky.

21. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
22. Žalovaný důkladně posoudil všechny relevantní otázky, včetně např. dodržení mezinárodních závazků, situace v domovské zemi, rodinné a jiné situace žalobce. Současně soud opětovně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
23. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 11. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

